

Srećko Ljubljanović

Čavrljanje o vinu

Katalogizacija u publikaciji - CIP

Naučna biblioteka Rijeka

UDK 663.2(0.027.3)

LJUBLJANOVIĆ, Srećko

Čavrljanje o vinu / Srećko Ljubljanović. - Rijeka: Vitagraf, 1993. -
258 str. : 23 cm. - (Knjižnica posebnih izdanja):

Str. 248: Riječ o knjizi / Matko Peić, Ivan Sokolić.

ISBN 953-6059-01-0

Crtež na koricama: *Joseph Ahel — Podrum nekadašnje cistercijske opatije "de Gotho" u Kuljevu, izgrađen 1232. godine.*

Srećko Ljubljanović

Čavrljanje o vinu

vita
graf
d.o.o.

Rijeka, 1993.

PREDGOVOR

Dobar dio svjetske civilizacije i kulture, napose onaj čije je ishodište na Mediteranu, nerazdvojno je vezan za vinovu lozu i vino. Vino je ugrađeno u religije, ono je poticatelj i predmet umjetničkog stvaralaštva, ono je lijek, o njemu se pjeva, s njim se živi, ali i preživljava. Za mnoge je izvor velikog zadovoljstva, ali je mnoge i unesrećilo. Usrećuje pametne i umjerene, upropaštava neumjerene. Jer, vino jest ono što jest, ali hoće li nam donijeti zadovoljstvo ili nesreću ne ovisi o njemu, nego o našem odnosu prema njemu.

Meni je donijelo mnogo zadovoljstava. Pišući o njemu uživao sam u njemu, vidio sam krajeve i divotne pejzaže koje drugim povodima vjerojatno ne bih nikada vidio, naužio se finih jela, mnogo toga naučio i, najvažnije, upoznao mnoge ljude i stekao brojne prijatelje. Zbog jednog samo žalim: kasno sam otkrio čarolije vina, pa mi je prva polovica života prošla u bavljenju možda važnijim, ali ne tako prijatnim stvarima kao što je vino.

Članci skupljeni u ovu knjigu svojevrsna su kronika. Oni pričaju o vinu, ali svjedoče i o vremenima i prilikama u kojima su nastajali. Objavljivani su između 1974. i 1993. godine. Knjizi sam dao naziv po nadnaslovu svoje dugogodišnje povremene rubrike u "Nedjeljnom vjesniku", u kojoj sam objavljivao reportaže o našim vinima i vinogorjima. Članci pod istim nadnaslovom kraće su vrijeme izlazili i u "Vikendu" i "Gospodarskom listu". Pridodano je i nešto članaka iz rubrike "Srećko Ljubljanović vam preporuča" u "Vikendu" te iz kolumne "Oinos, vinum, vino" što je izlazila u "Privrednom vjesniku". Najzad, u knjigu sam uvrstio i neke članke o hrvatskim vinima što sam ih objavio u "Zajedničaru", listu Hrvatske bratske zajednice u SAD, u "Startu", "Studiju", "Areni" i u "Badelu 1862" te u prigodnim katalogima i kalendarima.

Podastirući knjigu na čitanje moram čitatelja upozoriti i na njezine mane. Prva od njih je nedovoljna cjelovitost. Nekim vinogradarskim područjima nije posvećena dovoljna pažnja, a neka su možda prenaplašena. Neka znamenita vina, pak, nisu dobila dovoljan prostor, a neka, što je još gore, nisu dobila nikakav. Drugo, u člancima će čitatelj naići i na ponavljanja rečenog, koliko god sam ih pri završnom redigiranju za knjigu nastojao eliminirati. Treće, netko će, možebit, zamjeriti frazeologiji nesukladnoj današnjem vremenu.

Prve dvije mane proizlaze iz zakonitosti novinarskog rada, gdje je katkada povod važniji od same stvari, gdje novinar snuje, a urednik određuje, gdje je prostor za članak unaprijed određen i gdje članak živi jedan ili tjedan dana, pa zbog tog njegovog samosvojnog života i zbog novih čitatelja u idućim člancima često treba ponoviti ono što je u ranijima rečeno. Što se, pak, frazeologije tiče nisam je namjerno želio mijenjati, jer je svaki od ovih članaka i dokument svoga vremena. Iz istih razloga sam i u pravopis i vokabular unio samo neznatne promjene.

Naslovi članaka ostali su u većini isti, a mijenjao sam ih samo ondje gdje je to bilo potrebno zbog bolje jasnoće.

Članci u knjizi su raspoređeni po vinogradarskim podrajonima, a unutar njih po vinogorjima, onim redoslijedom koji je zadan zakonskim propisima.